

Menneskehedens snarlige stævnemøde med sandheden

af Dennis Speed (EIRNS) – 03. december 2024

“Det centrale formelle problem ved nutidig viden er, at det faktum, som naiv anskuelse anser for at være det elementære eller enkle grundlag for menneskelig erkendelse, ved kritisk undersøgelse viser sig at være en yderst tvivlsom autoritet. Begrebet om et ‘faktum,’ opdager vi gennem refleksion, er resultatet af en dømmende proces og derfor på ingen måde så enkelt eller selvindlysende, som naiv opfattelse antager.” – Lyndon LaRouche, *Dialectical Economics*

Hvad er de sande »fakta« om NATO’s krig i Ukraine; den syriske konflikt; eksplosionen af Nord Stream-rørledningen; ødelæggelsen af Libyen i 2011; krigen i Afghanistan og narkotikahandel; Gaza og Israel; 11. september; den kommende krig med Kina; og, vigtigst af alt, fakta om det britisk-amerikanske »særlige forhold« og deres nuværende fælles fremstød mod atomkrig, som ligger til grund for alle de andre forhold, der lige er nævnt? Alle disse spørgsmål og flere til bliver nu, på dette sene tidspunkt, diskuteret i den transatlantiske verden og internationalt for første gang.

Borgerne i Anglosfæren skal dog passe på ikke at blive overvældet af hæslighederne, når masken falder fra »den kollektive Biden«, fra de forskellige dukkeførere i Europa, fra deres fuldstændigt bankerotte, falske økonomier og deres moralsk anløbne floskler om »demokrati«, »retfærdighed« og »retsstatsprincipper«. Det ville være en underdrivelse at sige, at skakbrættet i år er blevet væltet i forhold til alle »højt respekterede autoriteter« og alle institutioner i »Vesten«, som stadig foregiver, at de står i spidsen for noget, der på troværdig vis kan kaldes »stabilitet« eller »normalitet«. I dette tilsyneladende mørke vil sandheden,

udtrykt som politik og i bestræbelserne på at etablere en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur, endelig, nu, blive hørt, fordi menneskeheden kræver det. Schiller Instituttets konference den 7.-8. december, »I Schillers og Beethovens ånd: Alle mennesker bliver brødre«, er et vigtigt skridt i retning af realiseringen af den mission, som grundlæggeren, Helga Zepp-LaRouche, vedtog, da hun skabte organisationen for 40 år siden: At sige sandheden, dristigt, uden kunstgreb, men med skønhed, skarphed og kraft.

Løgnens vej fungerer ikke længere. De transatlantiske nationer, som finansierede Ukraine, så »vi ikke kom direkte i krig med Rusland«, er nu direkte i krig med Rusland. At skyde langtrækkende våben ind på russisk territorium, et skridt, der tidligere ville være blevet betragtet som for langt ude til plottet i en koldkrigsroman, beskrives nu af de britiske og amerikanske udenrigsministerier som »ikke nok til at give Putin en anledning til at gå i atomkrig.« At indføre massive sanktioner mod kinesiske halvledervirksomheder og måske endda indføre 100 % told kan gøres, siges det, med relativ straffrihed – selvom: »Når man ser på den række af fremmede lande, der optræder i forsvarets forsyningskæder – og virkelig den amerikanske regerings forsyningskæder – er Kina den mest fremtrædende og bidrager mest, tilmed på utroligt høje niveauer i forsyningskæderne. Der er ikke tale om nedgravede kernekomponenter, som ikke betyder noget. Det er lige så højt oppe som leverandører på højeste niveau,» siger Tara Murphy Dougherty, CEO for dataanalysevirksomheden Govini.

Der foregår også flere mærkelige destabiliseringer af nationer. Frankrig vil fra i dag højst sandsynligt ikke længere have en regering, måske i flere måneder. I Sydkorea har der inden for de sidste 48 timer været et forsøg på at indføre undtagelsestilstand, hvilket nationalforsamlingen har modsat sig.

»Jeg erklærer undtagelsestilstand for at beskytte den frie republik Korea mod truslen fra de nordkoreanske kommunistiske

kræfter, for at udrydde de foragtelige pro-nordkoreanske antistatslige kræfter, der plyndrer vores folks frihed og lykke, og for at beskytte den frie forfatningsmæssige orden,« sagde præsident Yoon Suk Yeol. Er det rigtigt? Vidste USA, som har en styrke på 28.500 soldater i Sydkorea og har holdt landet militært besat siden 1950, altså i 75 år, noget om dette?

I Georgien »står præsidenten uden magt«, Salome Zourabichvili, »stærkt for demokratiet« og udfordrer parlamentsvalget den 26. oktober for partiet Georgia Dream, i ånden fra »Rosenrevolutionen« i november 2003, som dengang blev finansieret af George Soros. Zourabichvili, som er født i Paris og arbejdede i Frankrigs diplomatiske tjeneste i tre årtier, før hun i 2004 blev Georgiens udenrigsminister, blev personligt uddannet af Zbigniew Brzezinski i 1972-73 på Columbia University i sovjetisk politik og koldkrigsdiplomati. I 1992 blev hun udnævnt til førstesekretær for Frankrigs permanente mission ved NATO, og i 2001 blev hun direktør for Internationale og strategiske Anliggender i Generalsekretariatet for det nationale Forsvar og arbejdede i NATO's Bureau of Strategic Affairs. »Maidan, eller hvordan?«

Og når vi nu taler om Maidan, hvem kan så ignorere den rørende historie om den medføhlende »Joe Biden«, der benådede sin crackafhængige søn, Hunter, hvis bærbare computer var med til at miskreditere over 50 amerikanske efterretningschefer som topmålte løgnere for fire år siden? En benådning, der er mere omfattende end den, som præsident Gerald Ford tildelte ekspræsident Richard Nixon den 8. september 1974, for et halvt århundrede siden, og som bekvemt strækker sig helt tilbage til den 1. januar 2014 – tidspunktet for det ukrainske »Maidan«-kup, hvor »den vagthavende politimand« var – Joe Biden. Nogle vil fejlagtigt konkludere, at »Joe Biden benådede sig selv«, og ignorerede at »den kollektive Biden« også eksisterede i 2014. Bare spørg Victoria Nuland.

Selv virkeligheden – såsom det faktum, at Rusland ikke kan

besejres af NATO i sin konflikt i Ukraine – måske ikke er tilstrækkelig til at afskrække de sindssyge fra deres »stævнемøde med skæbnen«, må deres galskab ikke definere »livets kendsgerninger« for os andre. Vi kan, som den Globale Majoritet ønsker, vælge liv, fremskridt, en ende på kolonialisme og fred med suverænitet. Den 2. december sagde Vladimir Putin til et møde med 7.000 unge forskere fra 62 lande: »Dette forum er yderst repræsentativt. Det understreger endnu en gang, at videnskab, ligesom uddannelse og kunst, tjener til at forene mennesker med forskellige nationaliteter, perspektiver og trosretninger, hvilket skaber grundlaget for kollektiv fremgang og fremskridt for menneskeheden.... I er uden tvivl klar over, at vi inden for de næste tre år er nødt til at uddanne cirka 1 million personer inden for ingeniørvidenskab. I 2030 skal dette tal være vokset til næsten 2 millioner – 1,8 millioner, for at være helt præcis.« Hvorfor skulle vi så være i krig? Ordene fra Esajas: »og de skal smede deres sværd om til plovjern og deres spyd til beskærekroge; nation skal ikke løfte sværd mod nation, og de skal ikke mere lære krig«, må nu blive til politik, og det er op til os, hvis vi tør, at gøre det til virkelighed.

Foto: Pexels Freerange Stock